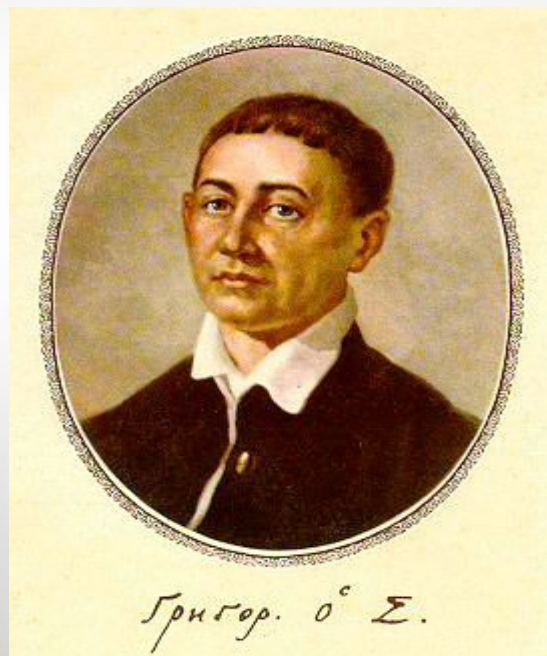

ГРИГОРИЙ САВИЧ СКОВОРОДА

Григор. о^о С.

(1722 — 1794)

ЖИТТЯ ФІЛОСОФА

Григорій Савич Сковорода (* 22 листопада (3 грудня) 1722, Чорнухи, Дубенський полк — 29 жовтня (9 листопада) 1794, Іванівка, Харківщина) — український просвітител-гуманіст, філософ, поет, педагог.

❖ 1741 році Григорія забрали до Петербургу для співу в придворній капелі, звідки він повернувся у 1744-му.

❖ Після мандрівки він повернувся в Україну, працював професором у Переяславі, в Харкові, приватно перекладав Плутарха, писав свої твори.

❖ Саме в цей час мислитель зустрічає одного з найвідданіших учнів, Михайла Ковалинського, який після смерті вчителя написав його біографію, докладну, ґрунтовну, на яку посилалися й посилаються всі дослідники творчості великого мудреця.

-
-
- ❖ Григорій Сковорода народився в сотенному містечку Чорнухи Дубенського полку, що нині на Полтавщині, у небагатій козацькій родині
 - ❖ Навчався у Києво-Могилянській академії, яке з перервами, тривало до 1753-го.
 - ❖ У навчанні був перший, і всі найкращі похвали належали йому.
 - ❖ Протягом навчання в Академії вивчив латинську, грецьку, церковнослов'янську, польську, німецьку й інші мови, ознайомився з творами багатьох філософів та письменників, від античних до йому сучасних.

❖ Під кінець 70-х років XVIII ст., після різних конфліктів з владою, Григорій Сковорода обрав зовсім новий і незнаний до того стиль життя, а саме — мандрівку. І ця мандрівка тривала до самої смерті, майже тридцять років. Була вона повна пригод, оповита переказами й легендами. У ній ніколи не розлучався філософ із Біблією, сопілкою або флейтою і своїми писаннями. Слава про нього йшла всюди, і кожний, чи то пан, чи селянин хотів його побачити й почути. Тож аудиторія його була дуже численна і різнорідна, і всі розуміли його — речника великої правди.

САД БОЖЕСТВЕННЫХ ПИСНЕЙ

